ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK

# JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobkyně: **FAST CZ s.r.o.**, se sídlem Praha 10, Třebohostická 2283/2, zastoupená Mgr. Martinem Rybnikářem, advokátem se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 1922/3, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2025, č. j. 5 Af 3/2024 - 60,

takto:

**I.** Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2025, č. j. 5 Af 3/2024 – 60, **se zrušuje.**

**II.** Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2023, č. j. 39647/23/5300-22444-707622, **se odmítá.**

**III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě a kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

[1] Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „*správce daně*“) čtyřmi dodatečnými platebními výměry za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2017 a 1. až 3. čtvrtletí roku 2018, ze dne 14. 3. 2023, č. j. 1798011/23/2010-53523-110521, č. j. 1798267/23/2010-53523-110521, č. j. 1798394/23/2010-53523-110521

a č. j. 1798473/23/2010-53523-110521, doměřil žalobkyni daň z přidané hodnoty (dále jen „*DPH*“) v celkové výši 1 166 397 Kč a penále v celkové výši 233 282 Kč, neboť žalobkyně neprokázala splnění podmínky pro uplatnění odpočtu DPH dle § 64 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném do 31. 12. 2018. Žalovaný k odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 29. 11. 2023, č. j. 39647/23/5300-22444-707622, odvolání zamítl a platební výměry potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila žalobou podanou dne 18. 2. 2024, v níž namítala nesprávné hodnocení provedených důkazů a nedostatečné zjištění skutkového stavu věci daňovými orgány. Městský soud v Praze se s námitkami žalobkyně neztotožnil, a proto shora označeným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Rozsudek městského soudu napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. b), d) a e) soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“).

[4] Podstatou kasační stížnosti je tvrzení stěžovatelky, že daňové orgány vycházely z nedostatečně zjištěného stavu věci a vadného vyhodnocení provedených důkazů; má za to, že na straně jedné byly bagatelizovány jí předložené důkazy, na straně druhé další navrhované důkazy nebyly správcem daně ani žalovaným provedeny, ač mohly přispět ke zjištění rozhodných skutečností. Bližší rekapitulace námitek je s ohledem na dále vyslovené závěry kasačního soudu nadbytečná.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje se skutkovým a právním posouzením případu tak, jak jej učinil městský soud v napadaném rozsudku, a navrhl, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

[6] Na vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti reagovala stěžovatelka v replice, jejíž obsah je pro řízení o kasační stížnosti z dále vyložených důvodů bezpředmětný.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Věcný přezkum napadeného rozsudku v intencích důvodů uvedených v kasační stížnosti je nicméně vyloučen, neboť řízení před městským soudem bylo zmatečné.

[8] Předpokladem věcného projednání žaloby správním soudem je splnění všech podmínek řízení. Mezi základní podmínky řízení ve správním soudnictví patří mimo jiné i včasnost podané žaloby.

[9] Jak Nejvyšší správní soud vyslovil například v rozsudku ze dne 28. 1. 2010, č. j. 4 Ads 154/2009 – 35 (rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz), v případě, kdy krajský soud meritorně projedná věc a rozhodne o žalobě, která byla podána opožděně, zakládá takový postup zmatečnost řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. spočívající v chybějících podmínkách řízení. K takové vadě je povinen Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlédnout i z úřední povinnosti. Proto se kasační soud nejprve zabýval (mimo jiné) i otázkou včasnosti podané žaloby.

[10] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. (ve znění účinném do 31. 12. 2025) lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat *do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.* Z odst. 4 citovaného ustanovení pak plyne, *že zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.*

[11] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

[12] Podle § 41 odst. 1 daňového řádu platí, *že má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování.*
[13] Podle § 44 odst. 1 daňového řádu se fyzické osobě *doručuje na adresu jejího místa pobytu, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, nebo na adresu jejího bydliště v cizině.* Podle odst. 3 citovaného ustanovení, *pokud fyzická osoba požádá správce daně o doručování na jinou adresu v České republice, doručuje se písemnost na tuto adresu.* Současně platí, že *písemnost určená do vlastních rukou adresáta se doručuje přímo adresátovi. Nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, na adrese pro doručování zastižen, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl* (odst. 4).

[14] Podle § 47 odst. 2 daňového řádu *nevyzvedne-li si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů od jejího uložení, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.*

[15] Z předloženého daňového spisu plyne, že stěžovatelka byla v řízení před správcem daně zastoupena zmocněncem JUDr. R. H. na základě plné moci ze dne 12. 8. 2019 zaevidované pod č. j. 6869110/19 (č. l. 35 spisu) v níž byla uvedena též adresa pro doručování. Tato plná moc byla platná také v řízení před žalovaným, jak vyplývá z úředního záznamu založeného na č. l. 9 odvolací části spisu.

[16] Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného bylo zmocněnci JUDr. R. H. doručováno v úterý 5. 12. 2023; jelikož nebyl zastižen, byla téhož dne zásilka uložena a připravena k vyzvednutí (zásilka nebyla v úložní době vyzvednuta, pročež byla dne 20. 12. 2023 vložena do schránky adresáta). Z doručenky rovněž vyplývá, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení ve smyslu § 44 odst. 4 daňového řádu.

[17] Z výše popsaných skutkových okolností je tedy zřejmé, že doručování písemnosti obsahující rozhodnutí žalovaného proběhlo v souladu se zákonem, přičemž k jejímu doručení fikcí dle § 47 odst. 2 daňového řádu došlo v pátek dne 15. 12. 2023 (desátý den po uložení zásilky dne 5. 12. 2023).

[18] Stěžovatelka v žalobě uvedla, že rozhodnutí žalované bylo „*doručeno vhozením do poštovní schránky zmocněnce s určeným datem posledního dne lhůty 18. 12. 2023,*“ pročež je lhůta pro její podání zachována; odkázala přitom na obsah daňového spisu. Kasačnímu soudu není jasné, proč se stěžovatelka řídila tímto datem, respektive jakou

lhůtu měla na mysli, jestliže z daňového spisu vyplývají skutečnosti odlišné. Lze zrekapitulovat, že (i) písemnost byla uložena dne 5. 12. 2023, (ii) desetidenní úložní lhůta skončila v pátek 15. 12. 2023 (jednalo se o poslední den desetidenní lhůty pro vyzvednutí dle § 47 odst. 2 daňového řádu), přičemž (iii) ke vhození písemnosti do poštovní schránky zmocněnce došlo dne 20. 12. 2023 (datum vhození písemnosti po uplynutí lhůty pro její vyzvednutí však není z hlediska doručení relevantní). Taktéž z vyrozumění o nabytí právní moci rozhodnutí žalovaného a z doložky právní moci na rozhodnutí vyznačené se podává, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 12. 2023, kdy se považovalo za doručené. Z tohoto důvodu bylo datum 15. 12. 2023 (pátek) směrodatné pro podání žaloby ve dvouměsíční lhůtě dle § 72 odst. 1 s. ř. s.

[19] Ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Krajského soudu v Brně (žaloba byla podána k místně nepříslušnému soudu, ten ji však postoupil místně příslušnému městskému soudu) na č. l. 1 soudního spisu vyplývá, že žaloba byla dodána do datové schránky soudu dne 18. 2. 2024.

[20] Na základě výše uvedených skutečností lze dospět k závěru, že stěžovatelkou podaná žaloba byla zjevně opožděná, neboť poslední den lhůty pro její podání připadl na čtvrtek 15. 2. 2024. Za této situace byl městský soud povinen postupovat v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle kterého *soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.*

[21] Jestliže městský soud žalobu pro nedostatek podmínky řízení neodmítl a věcně jí projednal, bylo řízení předcházející vydání napadeného rozsudku zmatečné (srov. například výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2010, č. j. 4 Ads 154/2009 - 35, dále též rozsudky tohoto soudu ze dne 6. 5. 2015, č. j 6 As 115/2014 - 38, ze dne 18. 1. 2017, č. j. 8 As 88/2016 - 36, ze dne 9. 7. 2019, č. j. 7 Afs 74/2019 - 25, ze dne 5. 8. 2020, č. j. 2 Azs 42/2019 - 45, či ze dne 11. 11. 2021, č. j. 5 As 332/2018 - 60).

[22] Tato skutečnost zakládá důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., k němuž musel Nejvyšší správní soud dle § 109 odst. 4 věty za středníkem s. ř. s. přihlédnout *ex officio*.

[23] Za této situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než postupem dle § 110 odst. 1 věty první za středníkem s. ř. s. napadený rozsudek městského soudu zrušit a žalobu jako opožděně podanou odmítnout pro nedostatek podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť pro tento postup byly dány důvody již v řízení před městským soudem.

[24] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že s ohledem na nedostatek podmínek řízení o žalobě se nemohl zabývat kasačními námitkami uplatněnými v kasační stížnosti, neboť ty směřují do věcné stránky sporu. Kasační stížnost je tedy důvodná, ovšem z jiných, než stěžovatelkou uplatněných důvodů.

[25] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a žalobu současně odmítl, rozhodl jak o nákladech řízení o kasační stížnosti, tak o nákladech řízení o žalobě (§ 110 odst. 3 *in fine* s. ř. s.). Jakkoli byl napadený rozsudek

městského soudu ke kasační stížnosti stěžovatelky zrušen, nelze při rozhodování o nákladech řízení vycházet jen z dílčího úspěchu účastníka řízení v některém stádiu řízení ve správním soudnictví, ale je nutné zohlednit, jakým způsobem skončilo soudní řízení jako celek. Výsledkem daného soudního řízení je odmítnutí žaloby. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., platí, že v případě odmítnutí žaloby nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů. Z tohoto důvodu nemají účastníci daného řízení právo na náhradu nákladů řízení ani před krajským soudem, ani před Nejvyšším správním soudem. Protože Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a současně žalobu odmítl, zaplacený soudní poplatek za žalobu ani za kasační stížnost se nevrací (viz usnesení rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 30. 9. 2021, č. j. 4 Azs 187/2020 – 49, č. 4263/2021 Sb. NSS).

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. června 2026

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu